

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep.G 12:2

National Library
of Sweden

Stockholm, den 4 Oct. 1796.

Se nu, mina älskaste Vänner, min John och Stafska Lindahl,
sitter jag på gamla Stället samt skrifer på gamla visst de
af alla angenämaste Bref till de så högligen älskade Barnen i
Norrköping. Gudi-lof! jag är frisk och munter, dock ingalunda
så lätt till sinnet, så glad till Hjertat, som hos Eder, då vi gjorde et
Trío, en Quartette tillhört uti det lugna och vackra förtroendes-rumet.
Mycken, mycken Satsfägel för allt! Skvad vi ä ömse fidor kände
eller njöto skal aldrig förgätas, äfven som det aldrig kan med
Perman beskrifvas. Den nye och så känslofulla Vännern har uti
sina bilagde Bref bidit till att tolka den Saksamhet, den Saknad,
som hans Hjerta känner, men när hans, när Skaldens Snillerej
förmår nog lifva sin Dokstaf, huru skulle då något sådant
kunna väntas af mig? Lämnen således mit Hjerta den
lycksaliga, den just derföre outhägliga Vällusten, att alltid
älska och välsigna Eder Begge, såsom Gofver utur Deni Hand,
som är uphöjvet till allt välsjörande, till allt åtnjutande
för alla känslo-ägande Varelser. En Fader lycksalig genom
sina Barn är lik -- törs jag våga et sådant uttryck! -- är
lik en Gud, lycksalig genom sin Skapelse, som, då han besåg
detta sit verk, fann det så ganska godt. Nog sagt! Tit,
lägger ~~en~~ blott: desse hos och med Eder njutne himmelske
Sagar förgå aldrig utur mit minne och mit Hjerta.
När de någonsin komma fridane åter? Ack! --
Vår goda Fru Dribe blir hvar dag friskare, och ber kortel.
hällsa Eder Begge. Till domise skal jag i morgon skriva et
Bref

Bref, säga, ehuru ofullkomligt, huru lycksalig jag varit,
säger huru ofta och med hvilken ömhet vi talt om henne,
gläddt oss åt hennes Sinnes-lugn och sälla Land-lefnad,
druckit hennes och Lores Skål. Dock! jag fruktar, at ~~något~~
~~af~~ hennes dugn har i desse dagar ^{högst minns} ~~brutit~~ ^{skadats}. Lilla
Stafva vet, at Sättra är i närmaste Grannskap med Runsa,
hvar nu bor et talrikt Hemskaup Ankarkrona. Därifrån har
ofta blifvit gjord en höflig Anmodan om personlig Bekantskap;
den har Louise allt hittills unviktit af det Skälet, at hon bodde i
Staden och vore blott öfver Sommaren på Landet; men nu,
då hon blir boendes hela året på Landet, så har Grannfämjan
tit vederbörlig Styrka och anständigheten til klanderlös
öfvarlefnad, förfra Visiten blifvit gjord af Louise på Runsa.
Dock något måste här i Veriden af det Goda uryttras,
fatenas, för at så mycket ljufvare, så mycket mera be-
lönande finna det öfriga deraf, som får behållas.

Min Johns Commission blef icke i Nyköpning uträttad
och det af sina goda Skäl. Efter det så ömhetsfulla Affkedet
på Krokek, skyndade vi af alla krafter utföra Kålmorden,
och kommo så tidigt til Nyköpning, at vi bestöto genast resa
vidare och söka uppnå Stockholm den följande Dagen.
Aftonen var vacker, Vädret lugnt, Himmelen stjernklar,
och vi reste hela Natten; uppehölls endast af druckne
Dönder vid Martenaden i Söderfelge, och voro midnatts-tiden
på Regerings-gatan. Den ena Dagen kl. 9 p. m. i Nyköpning
och kl. 12 den andre i Stockholm; det är allt hvad af en
snart 66 års gammal Mercurius kan begäras;
men

men hans Unger-hen förhalade också ej tiden med annat, än
at han följande morgonen, efter den förmiddag. Natten, under,
höll en nog förtrolig Bekantskap med Biskopen -- jag menar
icke den ifrån Mexiö, ty D. Wallquist hann ingenstädes nå gån-
utan med den af Stafvas Hand tillkøpade Högfröndigheten,
som min Svar Herman, för mera Begrämslighet skull, satte
bedröf sig i vagnen, troget påhållade, och sig af den samt-
afiga goda Släpvor tröstade; äfven som jag icke heller under-
lät, at då och då i någon måtto hugfvåla min gamle lekamen.
Således styrkte, afstämmande vi et Bref i Lönns-Tull ifrån Fru
Priorissan i Stiftet til Inspektoren Muhr, och tillade för en
Smälämnning, som Östgötha Lem-Proffen utaf sit Snus-Offet
tildelte mig vid affärden ifrån den Heliga Skuden; måste
sedan bryta of igenom Flyttning: gods på Gatorna, innan
vi kommo uti aldrastorika Incognito til det Hus, därän vi
utferne voro. -- Men hvar tog Commissionen vägen? Du
törde tänka, at den drunknat uti Hallaga -- och Biskops-
Bouteillerne; men nej! uti Nyköping voro vi ännu
ganska nyktere, och jag raisonnerade således: Personligen
upvakta Baron d'Albedijhl och Fru Schönström, coms,
plimentera den ena, negociera med den andra, det toge
bort^{en} allt för dyrbar Tid för of, utan kunde det mig up-
dragna ärendet bättre och tydligare uträttas skriftligen.
Läs nu Extractet af mit Bref til den förnämnde af denne
Dag och des Ljette Moment, så lydande: --

Nu vågar jag annåla en länd angelägenhet. Minvel. Skäg i
Norrköping, Hr. Grofhandlaren Joh. Nicl. Lindahl, samlar et

Bibliothek:

Bibliothek: ty han är academiens funderad, har rest, kan lärda och moderna språk, läser och har smak, förbinder den torra Bibliothekarien med den smakfulla vitterheten. Om jag ej aldeles bedrager mig, är han hos oss ensam uti sitt stånd af sådan beskaffenhet. Sal. Hof. Rådet Warmholtz, har lämnat efter sig Bibliothek, Hr Lindahl har haft och öfverfärdt Catalogen till Fru Schônström, men kan icke efter Huset's öfverundan köpa det helt obetygghet och dyrt kallet, utan at belasta sig med mångfaldiga Soufflettes och Dejeunes andra, som de desfore har han anmodat mig, at förfråga, huruvida han finge ha hade kunnat göra utbrytning af den andel af Bibliotheket, som rimfallet, som innefattar Ländoms-Historien, Böcker, som på eller utom Auction ändå min det vil i förväg föras hos oss, af et Publicum, som nu föga läser annat än Res-någorlunda eviga beskrifningar, Romaner och Theater-^{Spel}er. -- Således skulle jag ödmjukast anhålla, det sin Nåd. Häre behagade, jämte jagre Bernström, min mångåriga vördnads förnyande, hos Fru Schônström annu teaterholm och demadok, och uti dref till mig lämna det af des Svar. Jag klippa varse, om ännu en gång och på det högsta om förlåtelse, som härnär tager sin början faller besvärlig. Dock sin Nåd. Häre samlar Spelt Böcker, å När jag kom till Helt kämmare och fättlar värde på lärda Yrken -- å tidan med Archi deras antal hos vårt första stånd icke vara uti et allföden Svenske A förtätagande! -- Således torde ock detta ärende rimmanem & Lud tyggande om de ifrån Peterburg är ej någon officiell, åtminstone ej ännu publice dock icke så a Nighet ingången om Konungens Afresa. Hvad som ibland mycket sal. Konungen annat förtjenar för ryktbarhet är det, at Konungen bud antal Band af där varande skäpferlige Ambassadörerna och Scapitankse kinnis bjuckfängen up till sitt Bord; således synes, misshälligheten med deras Hof vara ghemtonde, alla ganska god väg till at biläggas. Det är utomdes en Hifstänkt hvardera me samning, at allt ifrån Hof-ynhof har aldrig något onda blifvit Theater-Stycke med så flara, mångfaldiga, långvariga och grägliga Heder. Sedaine; le de betygghet le Huron; les de Gentilly pa Attamerande Porfogren. Att

ifrån Peterburg är ej någon officiell, åtminstone ej ännu publice dock icke så a Nighet ingången om Konungens Afresa. Hvad som ibland mycket sal. Konungen annat förtjenar för ryktbarhet är det, at Konungen bud antal Band af där varande skäpferlige Ambassadörerna och Scapitankse kinnis bjuckfängen up till sitt Bord; således synes, misshälligheten med deras Hof vara ghemtonde, alla ganska god väg till at biläggas. Det är utomdes en Hifstänkt hvardera me samning, at allt ifrån Hof-ynhof har aldrig något onda blifvit Theater-Stycke med så flara, mångfaldiga, långvariga och grägliga Heder. Sedaine; le de betygghet le Huron; les de Gentilly pa Attamerande Porfogren. Att

betygelsen och lustbarheter emottaget och utfägnadt af
det andra, som det Svenska af det Ryfska nu för tiden.
Hö hade kunnat sig sådant föreställa under den sista Protokoll-tiden.
Följdenne måste blifva mycket märkvärdige. Ut tjerta beder,
ja, det vil i förväg tacka Gud för det, at Freden, jag menar en
någotlunda evig Fred i Norden blifver den föfla Följden, häst
Grefve Bernstorff synes gjöra i Petersburg et Trio med Fierre
Reuterholm och Grefve Besborodko. Men snart skole vi väl
blifva varse, om och på hvad sätt denne gyllene ålder
tager sin början.

När jag kom hem, som jag min Dräbi omgäfen, på ena
sidan med Arch. Hallmans Recepter, och å den andra med
den Svenske Augusti Recepter för den kranka Menigheten:
granen & Ludor; hvilket mycket tröskade mig, såsom in,
tygande om de förra Läkemedlens väl icke omvändlighet,
dock icke så aldeles förkasteliga underförd af de senare.
Sal. Konungen hade samlat för sit Hand-Bibliothek et väldigt
antal Band af fransyske Pièces de Théâtre, varandes det vid
Sjukfängen upvaktande det - gissa! - det Ethundra och
femtonde, alla i fransyska Band, och Föreläning framföre i
hvartera med Konungens egen Hand på där förekommande
Theater-Stycken. Detta 115:de innehöll: le Roi & le Fermier par
Sedaine; le Maître en Droit par le Monnier & Moncigny;
le Huron; le Femmes & le Secret par Quétant; la Muniere
de Gentilly par le Monnier, och le Combat nocturne par Damioust.
Alternande Lekturer voro Secretet, Björkegren och Hem
Forsgren. Att detta glädde mig rätt mycket; men vår
glädje blir ej fullkomlig förr än Söta Mor är aldeles frisk
och min Don Carlos kommit hem. I dag hade vi brev från
Hamburg

Hamburg af d. 27 Sept., som förmäles, at han måst dröja
där så länge, ty hans Reskamrat Mr. Noer hade sjuknat.
Gud ledsage honom snart, först uti edra, och så uti våre armar.
Och härmed innesluter jag mig och öf uti eder goda
Vänfkap, och lever af hela Hjertat

Ägges

tilgifnaste

Sappa